

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

נקדושה לא מתפשרים

בנושא הקדושה אנו נדרשים להיות "קנאים"... לא רק לברר מה מותר ומה אסור, אלא להוסיף גדרים וסייגים, מתוך קנאת ה' צבאות...

כשראה פנחס את נשיא שבט שמעון, זמרי בן סלוא, פרוץ פרץ בקדושתם של ישראל, תפס רומח בידו ודקר אותו. ובכך השיב את חמת ה' מעל בני ישראל, וזכה ל"בית כהונת עולם". ועד היום הזה אנו מזכירים את קנאותו ומבקשים: "רחמנא אידכר לן קנאותיה דפנחס קנאה"...

סיפורו של פנחס, הפך להיות הלכה פסוקה במשנה, במסכת סנהדרין (פרק ט משנה ו): "הבועל ארמית, קנאין פוגעין בו"; מצד אחד, ההלכה לא מחייבת ואף לא מורה להרוג בועל ארמית, "ואם ישאל אותנו הקנאי האם יפגע בו או לא, ואף על פי שהיה בשעת מעשה – אין מורין לו" (פירוש המשניות להרמב"ם). אך מאידך, מי שהוא 'קנאי', ומקנא קנאת ה' צבאות, פוגע בו.

בדומה לכך, אירע בימיו של האמורא רב אדא בר אבהה: הוא ראה ברחוב אישה שלבושה בבגד אדום, וחשב שהיא יהודייה. ומאחר שהבגד היה פרוץ, קם וקרע את

בגדה לעיני כולם. לאחר מכן התברר שמדובר בנוכרית, והוצרך לשלם קנס של 400 זוזים... (ברכות כ"א). על פי ההלכה היבשה, אין צורך ואף אסור לקרוע בגד של אשה פרוצה ברחוב, אך בלבן של רב אדא בר אבהה בערה קנאת ה' צבאות, וקרע את הבגד.

סיפור זה של רב אדא בר אבהה, סיפר רב פפא לאביי, כתשובה לשאלתו: "מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא, ומאי שנא אנן דלא מתרחיש לן ניסא?", "במה שונים הראשונים מאתנו, שלהם היו מתרחשים ניסים ולנו לא מתרחשים ניסים? הרי בלימוד התורה אנו בקיאים יותר מהם?". ועל כך ענה לו רב פפא: "קמאי הוו קא מסרי נפשייהו אקדושת השם, אנן לא מסרינן נפשיין אקדושת השם", "הראשונים היו מוסרים את נפשם על קדושת השם, ואנחנו לא!". ובתור דוגמא למסירות נפשם של הראשונים על קדושת השם, סיפר לו את הסיפור על רב אדא בר אבהה.

אנחנו אכן יודעים ללמוד, ואפילו לפלפל. אבל כשאנו רואים פרצה, אנו מסוגלים לשתוק. ולכן לא מתרחשים לנו ניסים... אך הראשונים, בערה קנאת ה' בלבם, ובראותם פרצה לא יכלו לכלוא את אש קנאתם, ומפני כך זכו לפרוטקציה שמימית מיוחדת...

רבינו הקדוש לא עודד 'חומרות יתרות' (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, מד). "והרבה לדבר מעניין זה שאין צריכין לחפש אחר חומרות יתרות ובלבלים" (שיחות הר"ן, רלה). אך לעומת זאת, בנושא הקדושה, החמיר עד מאד. ויעיד על כך הסיפור הבא:

"פעם אחת קודם פסח, היו מסיידים בסיד את בית רבנו זצוק"ל בברסלב, והיו מוציאים את כל כלי הבית לחוץ, כנהוג, ועל הכלים הנשארים היו פורסים סדינים שלא יתלכלכו, ופרסה בת רבנו זכרוננו לברכה, מרת אדל, על השעון, 'מטפחת ראש'. כשבא רבנו זצוק"ל אל הבית וראה זאת, אמר לה: "ניש מיט אזוי א זאך פאר שפרייט מען, ווארום עס איז היינט פארהאנדן אוועלע פארמישטע מוחות וואס דאס איז זיי אויך מבלבל" = "לא מכסים עם דבר כזה, מאחר שכיום ישנם מוחות מבלבלים כל כך, שאפילו דבר כזה מבלבל אותם" (אבני"ה ברזל, ה).

אם רבינו הקדוש אמר זאת על מטפחת יהודית אוקראינית של פעם, ועל המוחות שלפני כ-200 שנה. מה נאמר אנו על מטפחת של דורנו, עם מוחות של דורנו?...

קנאותו זו של רבינו בנושא הקדושה, עברה גם לבנותיו. וכפי שמסופר על בתו: "חיה בת רבנו היתה צנועה מאד ובעלת יראת שמים עד מאד, שלרוב הקפדתה במידת הצניעות, הייתה מכסה פניה כשהייתה הולכת ברחוב!" (שיש"ק ג, רנד).

"אל תהי חכם בעיניך" (משלי ג, ז) – מזהיר אותנו החכם מכל האדם. והיה מפרש רבי שמואל שפירא בשם הצדיקים – "אל תתחכם עם שמירת העיניים"... סגור אותם הרמטית, ואל תתן להם לשוטט ולהיטימא.

הן אמת שצריך דעת נכונה "איך להתנהג בזה, לבל יתגברו ההרהורים חס ושלום יותר, על ידי הפחד ביותר, ועל ידי נענוע הראש ועצימות העיניים יותר מהמידה" (ליקוטי תפילות ח"ב, לג). אך מאידך, אסור גם להפקיר אותם ולהסתכן...

"כי אור התכלית היא רחוקה מהאדם, ואי אפשר לראותו כי אם בסתימו דעיניו. שצריך לסתום את העיניים לגמרי, ולסגורם בחזקה מאד, אף גם לדחוס באצבע, כדי לסתמם לגמרי... לכלי ההסתכל כלל על תאוות עולם הזה והבליו. ואז יוכל לראות ולהשיג אור התכלית, שכולו טוב" (ליקוטי מוהר"ן, סה).

מה נשמע?

שונה הלכות בכל יום

יחד עם מכלול העצות והנהגות בעבודת ה' הנחיל לנו רבינו הקדוש שלש הלכות קבועות; לבוא לר"ה להיות אצלו באומן, להתבודד לפני ה' מידי יום ביומו וללמוד כל יום פוסקים חוק ולא יעבור.

זה שנים שהונהג בין חסידי ברסלב סדר קבוע של לימוד יומי - 2 הלכות בכל יום מדברי מרן הב"י בשו"ע והגהת הרמ"א, בסדר לימוד זה יסיימו השבוע את חלק אורח חיים ויתחילו בס"ד חלק יו"ד ביום שני הקרוב.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' נוסף שיעורו הקבוע של הרב שמואל מאיר אנשין שליט"א אשר דרכו מבאר את ההלכות מתוך דברי השו"ע בטוב טעם לעובדי ולמעשה, כאשר בתוך דבריו הוא מוסיף פרפראות ודברי פוסקי דורנו להלכה.

זה הזמן להתחדש בקיום ציווי רבינו הקדוש ולהצטרף ללומדי ההלכה היומית בסדר לימוד הפוסקים דבר יום ביומו. סדר הלימוד מופיע באופן קבוע בלוח השנה היו"ל ע"י אוצרות ברסלב.

לשמיעת השיעור הקבוע בהלכה, הייגו: 02-9950000 ולאחר בחירת השפה עברית הקישו: 1-3-2.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יד	טז:	קעז	עט פ	לא
א	טז	טז.	קעח	פא פב	מגילה ב
ב	טז	טז:	קעט	פג פד	ג
ג	יז	יז.	קפ	פה פו	ד
ד	יח	יז:	קפא	פז פח	ה
ה	יט	יח.	קפב	פט צ	ו
ו	כ	יח:	קפג	צא צב	ז

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000

בארה"ב 1718-8552121 (1)

באנגליה 203-6085819 (44)

מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למניין ובתי כנסת: 052-7649775

הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר

מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

שעה של שבת!

כבו, הדלת נעולה, העולם 'מת' – שעה של שבת. רק כך יש לנו סיכוי טוב, לאחוז את היישוב הדעת' ולא לתת לו לברוח בטרם יחולל בנו מהפיכה! וכפי שמבקש מוהר"ת בתפילתו: "שאוזה ליישב דעתי בכל יום תמיד, ואשפוט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את כל העסקים והעניינים והמעשים אשר אני עושה, אם כך ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה, חס ושלום. ואזכה לאחוז את דעתי היטב זמן מסוים ביישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברוח מזה מהרה, רק אזכה לכנוס ביישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב. עד שאזכה שיתחזק יישוב דעתי באמת בתוקף גדול ובהתגברות חזקה, באופן שאזכה לסור ולשוב מעתה תיכף ומיד מכל המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות, ולאחוז רק במעשים טובים תמיד" (ליקוטי תפילות, טו).

אכן, מי שאזכה לשעת התבודדות יומיומית, יכול לטעום באותה 'שעה של שבת', טעם של מעין עולם הבא. שכן, "האדם הזוכה להיות רגיל להתבודד באמת ולפרש שיתחו לפני השם יתברך כראוי, בפרט אם זוכה להתבודד בשדות ובערות, אזי הוא מרגיש בכל פסיעה ופסיעה שפוסע שם טעם גן עדן, גם אחר כך כשהחזר משם, או כל העולם חדש בעיניו, ונדמה לו כאלו הוא עולם אחר חדש לגמרי, ואין העולם נראה בעיניו כלל כאשר מקודם" (ליקוטי ענות בתרא, התבודדות יא).

תיושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם. ובחינת ישוב הדעת הזה אי אפשר לבאר בכתב ולא בעל פה. כי הוא לכל חד כפום מה דמשער בליביה" (ליקוטי הלכות, תחומין ו, כג); רק מי שטעם יבין... ומי שעדיין לא טעם, מוזמן לטעום...

החיים חולפים ועוברים, ואין פנאי לאנשים ליישב את דעתם אפילו לשעה בודדת. "כי לאו כל אחד זוכה ליישב הדעת איזה שעה ביום, כי היום הולך וחולף ועובר אצלו ואין לו פנאי ליישב עצמו אפילו פעם אחת כל ימי חייו. על כן צריכין להתגבר לראות לייחד לו פנאי ליישב עצמו היטב על כל מעשיו אשר הוא עושה בעולם, אם כך הוא ראוי לו לבלות ימיו במעשים כאלו" (שיחות הר"ן, מז).

גם אם נזכרים לפעמים מהתכלית, וזוכים לרגעים ספורים של 'ישוב הדעת' – גם אז היא המקמקה וחלושה ביותר. "ואפילו אם יש לו לפעמים איזה ישוב הדעת, אין הדעת המיושב מאריך זמן אצלו, ותיכף ומיד חולף ועובר הדעת ממנו, וגם אותו המעט הדעת שיש לו אינו חזק ותקוף אצלו – מחמת זה אין מבינים שטות העולם הזה. אבל אם היה לאדם שכל מיושב חזק ותקוף, היה מבין שהכל שטות והבל" (שם).

אכן מפני כך, נחוצה לנו כל כך הישעה התבודדות. שעה שלימה, שבה לא מתעסקים בשום עיסוק אחר – הפלאפון

"מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מיישבים עצמן. והעיקר להשתדל ליישב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל ענייני העולם הזה, הן התאוות הנכנסות לגוף, הן התאוות שהיו לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, י)

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, י)

'ישוב הדעת' – זה הדבר, שאילו אנו זקוקים; לעצור את המרדף, לברוח מדי יום ליער או לפינה נסתרת, וליישב את הדעת למשך שעה...

כשיש לנו שעה יומית של 'ישוב הדעת', זכינו כבר לישועה. "כי כה אמר ה' אלקים, קדוש ישראל: בשובה ונחת תלשעון, בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם" (ישעיה ל, טו) – ישועתנו וגבורתנו, היא שעת המנוחה, שעת ההתבודדות...

שעת ההתבודדות, היא 'שעה של שבת'. שעה שבה עוצרים את המרוץ אחר החולין – הפרנסה, הטרדות, והסידורים – ועושים קצת סדר בבגלגן; מרימים את העיניים לשמיים, שופכים בדיבורים מה שיושב על הלב, וטועמים טעם של מנוחת השבת...

שכן, 'ישוב הדעת', זה עיקר המנוחה והשביתה של שבת, בבחינת מנוחת שלווה והשקט ובטח, בחינת 'בשובה ונחת

רבי דוב שו"ב מנמירוב-טפליק-צפת

דוב נ"י ותפרוס בשלום לבנו היקר מו"ה הענין, ובנו שלום היה גם כן על האספה על ראש השנה" (כפ)

במכתבו מיום א' משפטים תרמ"ב, מספר רבי נתן צערו הגדול ממחלת זוגתו "וגדל הצרות וההרחבות שהיה לנו באלו הד' שבועות אין לשער ולהעריך, כי עין בעין ראיתי דברי רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, אך זאת נחמתי שהזמין לי השם יתברך את ידידיו החסיד המופלא ר' דוב נ"י והיה בא אצלי בכל יום ודיברנו הרבה מגדולת רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים והחיה אותי והאמנתי שעל ידי אלו הדיבורים יהיה לה רפואה כי מגדיל ישועות מלכו וכי" (כפ)

לראש-השנה תרמ"ג, נסע רבי דוב לאומן וזכה להיות בקיבוץ הקדוש יחד עם עוד כמה מאנ"ש מצפת. (שם, מכתבים קיא, קיג, קיד)

וכמה בעלי-בתים נכספה וגם כלתה נפשם לקבל את הר"ר דוב נ"י, יען שכבר שבעה ברעות נפשם מהשוחטים שהיו. והר"ר דוב נ"י מפורסם בטוב אומנותו וגודל כשרותו ויראתו ויראת השי"ת. ואומרים בפה מלא שאם יגיענו תשובה מרום כבוד תורתו הק', שכשר הדבר ע"פ דת תורתנו הקדושה, אז לא ישיגו על שום מונע ויתנו לו שכירות מקופת הקהל. לזאת אנהנו מחכים ומצפים לתשובת רומענ"ת במהרה במהרה והיה בזה שלום"

"...אלה ראשי אנ"ש הבאים על החתום, בפקודת כל הקיבוץ הקדוש שלנו דפה עיר מעפליק. נאום צבי ב"ר נתנאל הבן זללה"ה. נאום נחמן כמו"ה שמואל זללה"ה" (המכתב נמצא בין מכתבי השאלות שהופנו לרבי שלמה קלוגר, ונדפס רובו ככולו בספר 'נחלי אמונה') ברם, באותה עת כבר נחלש רבי שלמה ופסק כמעט לגמרי לכתוב תשובות בהלכה.

לאחר שלא פסקו הרדיפות כלפי רבי דוב, יעץ לו רבי נחמן מטולטשין שיעזוב את מלאכת השחיטה על אף שהצדק עמו. רבי דוב עשה כך ועלה יחד עם בנו ר' הענין ארצה והתיישב בצפת. במכתבי רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, משנת תרל"ו ואילך, הוא מרבה לדרוש בשלומי יחד עם שאר אנ"ש בצפת:

"תפרוס בשלום לאהוב נפשי הוותיק וחסיד מו"ה ר' דובעריץ שו"ב עם שלום בנו מו"ה הענין נ"י" (נתיב צדיק, ל)

במכתבו מעשרת ימי תשובה תרמ"ב מאומן, מספר רבי נתן מטבריה לידידיו ורעיו מצפת על הקיבוץ הקדוש בראש השנה: "וקישרתי אתכם בתוך הקיבוץ הקדוש כי יודע אני רצונכם גם כן להיות שם וביקשתי הרבה בעדכם... ותפרוס בשלום להחסיד ר'

היה נכדו של רבי דוב-בער השוחט מליניץ, מבני החבריא של הבעש"ט ומחבר הספר 'שבחי הבעל שם טוב'.

שמו יצא לפניו כבני מופלג בהלכות שחיטה ובדיקה, בשנת תר"ז נתמנה לשוחט-ובורק בנימירוב. והיה היום והמתנגדים אילצוהו לחתום בפניהם שיותר לא ילמד בספרי רבינו, ואם לאו, יודח ממשרתו. קודם לכן, מסר 'מודעה' שעושה זאת באונס ולא ברצון. אחר כך הודיע שאינו מוכן לקיים את ה'איסור' וכשהובא העניין בפני הדיינים, זכה בדיון.

בשנת תרכ"ה, כשמצב השחיטה בעיר טפליק התדרדר ואנשי העיר חיפשו שוחט כשר והגון, העלו חסידי ברסלב, שהיו 'קיבוץ' גדול בעיר טפליק, את שמו של ר' דוב, ורצו לקבלו לשוחט לבני קהילתם, אך ראשי המתנגדים סרבו לזאת. בין כסה לעשור תרכ"ו, החל ר' דוב לשחוט עבור קהל אנ"ש, עמד דיון אחד מקרב המתנגדים והכריז ביום כיפור בבית-הכנסת כי שחיטתו פסולה ובעקבות זאת, עשו 'שער החרסית' לשם זרקו את כל הכלים ש'נמצאו' כביכול בכשר שחיטתו.

קמו חסידי ברסלב בטפליק, וכתבו מכתב ארוך ומפורט לגאון רבי שלמה קלוגר מברודי ובו שטחו את הפרשה על כל פרטיה. מקוצר היריעה, נעתיק רק את סוף המכתב:

"לכן בקשתינו שטוחה לפני רום כבוד קדושת תורתו, להוציא לאור משפטינו, האם יש בכוחו (של רבם של המתנגדים) לאסור שחיטת הכשר הנעשה שו"ב בעיר בלי ידיעתו, וגם האם יש בכוח הקהל למחות בדינו לקבל לעמיתו שו"ב ולשלם מכיסו ולא מקופת הקהל, אף אם היו המה הרבים, ובפרט שאנחנו הרבים. וגם כמה

תחסוך לעצמך עודפים של תפילות, תהילים ומצוות - בעת צרה ובשעת מצוקה, תצטרך לזה.

(עפ"י שיחות הר"ן רעא)

העייפות הנריעה

כאן התחיל להתגלגל פלא גדול שעד היום צחי אינו יודע להסביר זאת, "היתה לי הרגשה כאילו אני דתי מלידה, באופן הכי טבעי נישתי לאחד הדוכנים, קניתי ציצית וכיפה ולראשונה בחיי אף לבשתי אותם!" עד היום אין לו שום הסבר כיצד קרה הדבר, שכן הוא לא הרגיש איזה התעוררות מיוחדת, אלא פשוט לא היה מסוגל להמשיך ללכת גלוי ראש... כך גם שאר המצוות ושמירת ההלכה, מתוך הרגשה של "כיצד אפשר לא לעשות זאת?". למה? אצל החברים באומן זה בכלל לא היה מוזר, שכן זה לא חידוש בכלל לראות באומן יהודי שמתחיל לשמור מצוות בכח רבינו הקדוש.

ראש השנה עבר בטוב ובנעימים, צחי התחיל להתקרב לאור התורה והמצוות בדרכו המחוקקת והמעוררת של רבינו הקדוש, הוא חוזר ארצה ובני משפחתו נדהמים למראה הכיפה והציצית, הם מנסים להניא אותו שיפסיק לשחק 'משחקים פוריימים' להבנתם, אבל שום דבר לא מצליח להפילו. גם המספרה שבעלולות התחילה לעבור שינויים, בתחילה הוא ניסה לשנות את הסדרים כך שיתאימו לפי כללי ההלכה, בהמשך הציב במקום דוכן לממכר ספרי ברסלב במחירי הקרן, אך בהמשך הדרך כאשר נוכח לראות שהעסק עומד לו למכשול – סגר אותו על מסגר.

מאז עברו כבר כארבע עשרה שנה, בהם צחי אינו מוותר על הנסיעה לאומן לראש השנה, ופעמים תכופות אף באמצע השנה. בית נהדר בישראל זכה להקים בקדושה ובטהרה, הילדים מתחנכים במוסדות קדושים, הוא משתדל להפיץ את דעת הצדיק בכל איזור חדרה והסביבה ומחוץ ממוטט תמיד בתורה ועבודת השם.

היום, כשהוא מספר את סיפורו, הוא לא יכול לשכוח את העייפות שנפלה עליו אז בגמר אמירת התיקון הכללי בציון הקדוש, עייפות זו היא שעוררה אותו לכל החיים, גרמה לו להשאר באומן ולזכות לתיקון נשמתו לנצח נצחים.

השגה. הדירה המוזנחת שהושגה, גם היא הוסיפה למועקה, בנוסף הוא סירב בתוקף להכנס לחצר הציון הצפוף. לא עברו שעות ספורות מאז שהוא הגיע לאומן, והוא מחליט מיד, על המקום, לארוז חזרה את המזוודה ולרכוש כרטיס לטיסה הכי קרובה לחזרה לארץ...

החבר לא ידע את נפשו, אחרי כל הנסיעה והטירחה, לוותר על הכל? הוא ניסה לשכנע אותו להשאר – אך לשווא. נראה היה שמנוי וגמור איתו לחזור תיכף. משכך ניסה החבר לפחות לזכות אותו באמירת תיקון הכללי אחד בציון רבינו, כדי שיוכה להבטחה הנכספת של הצדיק שיניח עצמו לאורך ולרוחב הושיעו ולתקנו. רק אחרי מסע שכנועים הסכים צחי, רק בשביל החבר, לגשת לציון ולהגיד את עשרת המזמורים.

לאחר הביקור בציון הקדוש הוא עולה לדירה, מנסה לארגן את חפציו ופתאום נופלת עליו עייפות גדולה, ליאות בלתי מוסברת השתלטה עליו והוא הרגיש שלפניו שהוא ממשך לנסיעה לא יזיק לו קצת מנוחה. הוא סידר את עצמו על אחת המיטות ומיד שקע בשניה עמוקה... כחילונו לא היה לו בדיק על מה לקום, אם הוא אינו קורא קריאת שמע ומתפלל, הרי ברור שאין לו ענין של סוף זמן קריאת שמע ותפילה, הוא ישן שעות על גבי שעות, לא מרגיש כיצד עובר יום ולילה, ורק למחרת, כאשר השכיבה במיטה היתה כבר עליו לזרא, המיטה פשוט הקיאה אותו.

"המספרה של צחי" היתה ידועה ומפורסמת בעיר חדרה, לא רק כמספרה לשם המקצוע, אלא כמקום בילוי לכל מיני טיפוסים מושועממים שהיפשו מקום לבלות ולפטפט על כל הנושאים שבעולם. צחי בעל המקום הוא בחור צעיר שהשקיע את כולו במספרה וזכה לרכוש חברים וידידים רבים.

מיותר לציין כי צחי היה חילוני גמור, ללא שום קשר לדת ולמסורת היהודית, וכמוהו היו רוב המבקרים במספרה. כאשר בא אחד החברים, שהתחיל לאחרונה בתהליך חזרה בתשובה, והציע לו יום אחד להצטרף לנסיעה לאומן לימי ראש השנה, לא הבין צחי בכלל מדוע הוא פונה אליו: "אני לא דתי, תעזוב אותי עם הדתים האלה!... ובכלל, הרי תיכנתי נסיעה למוזרה הרחוק בתקופה הקרובה, לא חסרים לי כעת נסיעות לחו"ל..."

אבל החבר לא הרפה: "אני לא מפריע לך לנסוע לשום מקום, גם לא אומר לך מה לעשות בחיים, אבל קודם תצטרף אלי לאומן!..." היה משהו בדבריו שנגע בלבו של צחי, ללא שהבין מדוע, לא רק שהוא הסכים לנסוע, אלא אף מימן חצי מכרטיס הטיסה של החבר.

מגיעים לאומן כיומיים לפני החג, צחי יורד מהאוטובוס כמו אל עולם אחר, זר לחלוטין ומנוכר, כל ההר מלא בדתיים גמורים עם מושגים וניגונים שאין לו בהם שום

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מה ידוע לנו מהנהגות רבינו ביום השבת?

תשובת הר"ר שמואל נחמן גודלביסקי:

קריאת התורה: רבנו היה עולה לתורה תמיד בפרשת רביעי, שהוא כנגד מדת נצח. (מכבי אור אות לה)

מאכלי שבת: רבינו וההור מאל לבלי לאכל בצלים חיים כלל, אפילו עם שמן או שומן ואפילו על ידי תערובות כגון על ידי ביצים וכיוצא, ואפילו בשבת, והלעיג על האומרים שבשבת מצוה לאכול דבר המזיק שהם בצלים חיים ואמר שהם מזיקים מאד לכמה דברים. (שיחות הר"ן רסה)

אמירת תורה: רבינו לא אמר תורה בסעודת יום השבת, ברם שלשה פעמים מציו שרבינו כן אמר תורה, והם: תורה ט"ז ר"ו וזחן משתעי" – באחד משבתות הקיץ דשנת תקס"ג, בסעודת שחרית (חיי מוהר"ן 101). תורה ס"ג "סוד כוננת המילה" – נאמר בשנת תקס"ה, לפני סעודת שחרית, בשבת שלפני הבית של בנו הקדוש ר' שלמה אפרים. תורה ע"ב תנינא – בשבת פרשת יתרו, שנת תק"ע, אחר סעודת שחרית.

התנהגות הסעודה: בסעודת שחרית היו מספרין העולם לפניו זכרונו לברכה איזה שיחות חולין.

פעם אחת שבת ר' יחיאל אחי רבינו על שבת אצל רבינו, ולא הוטב בעיניו הסיפורים. ובמוצאי שבת נכנס לחדרו של רבינו ז"ל ודיבר עמו מזה. ואמר לו רבינו ז"ל האתה זוכר כל הספורים שהיו על השולחן בשחרית? ולא היה זוכר את כולם. ואמר לו רבינו ז"ל אני זוכר את כולם. והלך ונעל את הדלת של חדרו והתחיל לסדר לפניו כל הספורים, ולהסביר לו קצת מה היו ענינים, ודיבר עמו עד איזה שעות על היום והחלונות היו סתומים. ואחר כך הביט על המראה שעות וראה שהגיע זמן קריאת שמע של שחרית מכבר והפסיק הדיבור. והלך הרב רבי יחיאל ממנו בבכיה גדולה ובנגעוים גדולים ובהתעוררות נפלא, עד שעברו כמה ימים שלא היה יכול לאכול ולא לישון וכו' רק ישב בבכיות גדולות מחמת גדל התשוקה והגעוועים והתעוררות נפלא שנתעורר אז מדברי רבינו זכרונו לברכה. ומאז נתקרב אל רבינו זכרונו לברכה בהתקרבות אמתי עצום ונפלא מאד. (חיי מוהר"ן רפ)

סעודה שלישית: בכל השנה היה רבינו הקדוש יושב תמיד בסעודה שלישית בחדרו לבדו. [הזן מששת השבתות הקבועות לאמירת תורה, כמבואר במקום אחר]. (חיי מוהר"ן קכו)

רבינו סיפר על עצמו, שדרכו היה שהיה מדבר תחנון ובקשות הרבה מאד לפני השם יתברך בשיבתו על השולחן בסעודה שלישית בחדרו בינו לבין עצמו. והיה מרבה לדבר מאד לפני השם יתברך עד שהתחיל לדבר מאליו תורה בלי כונה כלל. והטה אזנו לדברי תורתו שיצאו מפיו אז, וראה שהם דברים יפים וראויים לאמרום. והן הן הדברים שאמרתם לפרקים במוצאי שבת אחר הבדלה היינו שאלו הדברים הם מהתורה שאמר בסעודה שלישית מאליו כנ"ל. (חיי מוהר"ן שפו)

לחידודא
חידון השנוע לצעירים

חידה מס' **188**

מתי נסעה מרים בת רבינו הקדוש לארץ ישראל?

הפתרון לחידה מספר 187
איזה ר"ת כותב מוהרנ"ת על בלעם?
- עוז לו בן מסילות בלבבם (ליקוטי הלכות, יין נסך ד כח)

זכה בהגולה לחידה מס' 186
חיים אשר שלמה איינצווייג, טאהש
בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורזות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחינת תשובה, תקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

האור שבתוך החושך

הרב נתן יוסף בורשטיין

האדם באשר הוא כלול מרוחניות וגשמיות נשמה עליונה חצובה מתחת כסא הכבוד וגוף עכור וגשמי, לא תמיד יש לו את החשק ללמוד בהתמדה, ולא בכל יום יש לו את ההתעוררות להתפלל בכוונה כראוי. כאשר ניגש לעשות התבודדות מרגיש כי נסתמו לפניו מעיינות לבו, וכן בכל דבר שבקדושה שרוצה לעשות נופל עליו כבדות ועצלות בלתי מובנת לכאורה.

האדם עומד ומתמה היראת שמים שלי להיכן נעלמה?! הרי שכלי ומוחי מלא מדע וחכמה בגדולת הבורא וחשיבות עבודתו, אולם בעת נסיון אפילו קטן מאוד – נופל אני שדוד כמי שלא דרך על מפתן תורת רבינו.

קשה מהכל הוא הסתירות והבלבולים שממלא את נפשו; הנה אני נעמד להתפלל, אני מתיישב ללמוד, מדוע נאבד לי החשק פתאום לאן נעלם ההתלהבות?!

התירוץ על כך כבר גילה לנו רבינו (ליקוטי מוהר"ן ח"א טו) כי המניעות אינם כי אם להגביר את החשק, כי כפי גודל המניעות כך יגדל בדעת האדם הרצון והחשק לעשות את הדבר.

הכל הוא רק בשביל הנסיון כדי לנסות את האדם האם אכן רוצה את ה' באמת לאמיתו, ולראותו האם יחזיק מעמד אף בשעת נפילה.

העבודה שלנו הוא בדיוק כך; להתחזק בכל מצב בכל עת ורגע ולא ליפול משום מניעה והסתרה. כי ה' חפץ בטובתנו הנצחית ורוצה שיוטב לנו לעד, אולם מחמת שאמרו חז"ל: "אין אור אלא מתוך חושך" כלומר אין מכירים בטוב האור כי אם כאשר היה לפניו חושך, וכמו כן ברוחניות האדם לא יכיר בהארות הנפלאות ובסיוע הגדול שמקבל מלמעלה כי אם כאשר יתבוסס בחושך בבלבול ובהסתרה ואף על פי כן יחזק עצמו או אז יראה כמה נעימים מעשיו וכמה יפה עבודתו.

בוז אפשר להבין מה שרבינו אומר בליקוטי מוהר"ן תורה א' "כי יש להסתכל בשכל שבכל דבר לראות מה יוכל ללמוד מכך לעבודת ה'. אך מחמת שאור השכל גדול מאוד אי אפשר להשיגו כי אם ע"י בחינת מלכות - היינו אמונה".

כי להבין עומק הפנימיות של כל דבר של כל ניסיון וכל מה שעובר על כל אחד קשה מאוד להשיג בשלימות, לכן יש להתנהג רק עם אמונה, להאמין כי הכל הוא רק לטובתנו, והכל הוא רק כדי להיטיב אחריתנו, והעיקר להחזיק מעמד בכל עת ורגע, כי חפץ ביגיעה שלנו, בריבוי התפילות וברצונות והכיסופים לזכות לכל דבר שבקדושה.

וע"ז הבטיח רבינו הקדוש כי אפילו הבטה בעלמא בהשתוקקות וכיסופים להשי"ת אינו נאבד לעולם! ונעשה מזה שעשועים גדולים ונפלאים בעולמות העליונים.

(מעובד מתוך שיהתו של הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של איצרות ברסלב 02-9950000. אידיש, 1, שיהות ומאמרים, 9, 1, 4, 3)

מחלוקת שמצילה

מחלוקת לשם שמים הוא אחד המושגים הקשים להבנה, כיצד מחלוקת שהיא דבר שלילי ופסול יכולה להיות כלי חשוב ואף חיוני? אחד ההיבטים של נושא זה מסתמך על הידיעה, שמידת הדין שלמעלה עם כל חומרותה מוגבלת ואין בכוחה לכלות לגמרי כאמור "חצי קלים והם (= עם ישראל) אינם קלים" (סוטה ט) ברם אדם שהוא בעל בחירה, יש ביכולתו להעניש עד כדי כליה מוחלטת ח"ו (כמובן, רק במקרה שאכן הדבר נגזר משמים).

כך כשמתעוררת מידת הדין לקטרג על אדם מסוים, ודוחקות שיהגו עמו מלמעלה בקפדנות להענישו על פגמיו בלי לוותר ח"ו, בא הצדיק וחולק עליו, על האדם הזה, כאומר כביכול, אני כבר אדאג לטפל באדם הזה להוכיחו ולהענישו, או אז מרפה ממנו מידת הדין כי היא חפצה בכך, שכאמור וכוה גדול אפילו מכוחה של מידת הדין שאינה מסוגלת לכלות.

ברם אחרי שכבר הטיפול באדם נמסר בידיו של הצדיק, הוא בוודאי מתנהג עמו ברחמנות, ומחזיר אותו בתשובה מתוך אהבה, כך שהמחלוקת שחלק עליו היתה רק לטובה.

זה היתה כוונתו של פנחס ש"השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם" שכן מידת הדין הרפתה מהם שהרי "ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי", שמידת הדין אין בכוחה לכלות, ואדם – כן, אך לבסוף כמובן פנחס הצדיק נהג ברחמים כלפי בני ישראל.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א רמא)

02-5410100
www.zadikintours.com

ד"ר צדיקים

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם
שירותים > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

איצרות ברסלב 02-9950000			קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים		
עברית			אידיש		
21353 הרב מאיר מימניו שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113931 הרב יואל משי זוב שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21354 הרב גיא צבי מינץ שליט"א	21333 הרב עופר גיטין שליט"א	21312 הרב לרעג שיעוריו של לוי יצחק בנדר	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א	11312 הרב שמואל אורביץ ז"ל
21355 הרב מרדכי פרוק שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	21313 הרב עזריה אלכר שליט"א	113933 הרב מרדכי פרוק שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א	11313 הרב גדליהו אהרן קעניג ז"ל
21356 הרב צבי צוקר שליט"א	21335 הרב ארז דרוחן שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113934 הרב צבי צוקר שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	11314 הרב נתן צבי קעניג ז"ל
21361 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21341 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	21315 הרב שלום ארוש שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	11315 הרב צבי אריה חזונפלד ז"ל
21362 הרב משה קרמר שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113942 הרב אליהו קירשבוים שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	11316 הרב יעקב מאיר שנסר שליט"א
21363 הרב חיים קירשבוים שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	21321 הרב פנחס בונקר שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעניג שליט"א	113922 הרב שלמה הדנר שליט"א	11317 הרב משה קרמר שליט"א
21364 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	21344 הרב יצחק חשין שליט"א	21322 הרב נתן בורשטיין ז"ל	113944 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	113923 הרב בערל וואגנשאל שליט"א	11318 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21365 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21345 הרב שמעון סיכנר שליט"א	21323 הרב נתן בורשטיין שליט"א	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113924 הרב אליעזר חשין שליט"א	11319 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21371 הרב שמואל סטרן שליט"א	21346 הרב יצחק טייטל שליט"א	21324 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113925 הרב יום טוב חשין שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21372 הרב ישראל שלמה שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21325 הרב יצחק בונסון שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113926 הרב יואל יוזאף שליט"א	113913 הרב משה גדליה אנשין שליט"א
21373 הרב מאיר שלמה שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21326 הרב נתן בורשטיין שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113927 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א
21374 הרב נתן שפירא שליט"א	21351 הרב יוסף לוי שליט"א	21327 הרב אליעזר ברלנד שליט"א			
21375 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21328 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א			
		21331 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א			

נופש לנשמה

עם קבוצות הקיץ של אירופנים לאומן

מגוון מסלולים > שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית > טראנספורט חיוזוק מרתקות > אש"ל מלא ברמה גבוהה

ראש השנה באומן
ההרשמה בעיצומה!!

החל מ- \$495

אירופנים

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80